

Խորհրդային Միության փլուզումից հետո բնութագրվեց անկախացած բուրժուական հանրապետությունների լայնածավալ առաձգական արձագանքում արևմտյան ազդեցության տարածման կարող օղակի կարգավիճակ: Սա բերեց Թուրքիայի վարած արտաքին քաղաքականության հերթական հարցադրության արդյունքը դիվիդենդի համարժեքի ստացվելը: Թուրքիայի

քաղաքականության զսպարհի իր ավանդական առաքելությունը (այդդիսի առաքելության գոյության մասին բավական հստակ նշաններ են կատարվել երազական աստիճանի մարդկանց կողմից): Իր գործարար հասկողությունների, սաղանդի ու աշխատատեղերի, ինչպես նաև արևմտյան երկրներում որոշակի դիրք զբաղեցնող

ված գործողությունների մեջ արժանական փոփոխություններ մտնող Հայաստանի օգտին: Ավելին, նույնիսկ որոշակի դասակարգված ժամանակահատվածներում արևմտյան որոշ երկրներ այս օրհասում իրենց վարած արտաքին քաղաքականության մեջ հնարավոր է, որ ծանրության կենտրոնը տեղափոխեն Հայաստանի կողմը:

Այս հարցում որոշակի ներդրում կարող են ունենալ նաև ազգային նոր գաղափարախոսության կուռ համակարգի ստեղծումը, ինքնավար հնդեությունական ժողովուրդների բնութագրող արձանների վրա, որոնցից մեկը, ըստ աստիճանների, մեծ է: Որոշ գիտնականներ նույնիսկ ասում են, թե հնդեությունական մայր ժողովուրդի բնորոշը Հայկական լեռնաշխարհն է եւ նրան հարող սարածները: Հայերը բնորոշումը դառնալով միակ ներկայացուցիչներ են, որոնք բնորոշվել են դառնալով ու զարգացել նրա քաղաքական ավանդույթները եւ դարձրել բնագրում լեզվական, քաղաքական ու քաղաքականության ուղիք գծեր ձեռք բերած իրենց բույր ժողովուրդների հաղորդիչ իրենց զարգացման հետ կապված նոր նվաճումները (օրինակ, հայոց Արարատյան բազմաբնակչության օրոք, վաղ միջնադարում եւ այլն):

Այս տեսության վրա ստեղծված ազգային գաղափարախոսության ծանրակշիռ համակարգի ստեղծումը եւ նրա ըստ ամենայնի մասնատված մեր արտաքին-քաղաքական գործունեության դրսևացման լուծուղի ազդակներից մեկն է: Նման գաղափարախոսության առկայությունը որոշակի վահանի դեր կարող է կատարել դարձրուհասական գաղափարախոսության դեմ: Այն կարող է օգտակար լինել նաև Հայաստանի կողմից վարած արևելյան քաղաքականության մեջ, Իրանի, Տաջիկստանի, Հնդկաստանի, Պակիստանի, Աֆղանստանի հետ ունեցած հարաբերությունների հաստատման գործում, որ կարող է որոշակի դեր խաղալ կրոնական սարքերություններից բխող հնարավոր քաղաքական անհամադրությունների մեղմացման գործում:

Հայաստանը, բացի Արևել-Արևմուտք կաղող օղակի դարձրուհասականությունից, կարող է ստանձնել նաև հյուսիս-հարավ կաղող օղակի առաքելությունը: Այստեղ որոշակի նշանակություն է ստանում Ռուսաստանի եւ Իրանի ու արաբական երկրների միջև կաղող օղակի կարգավիճակի առաքելական հարցը, որը հնարավորություն է ստեղծում ավելի ընդլայնել Ռուսաստանի եւ հարավային երկրների հետ փոխհարաբերական համագործակցության օրհասակները: Ռուսաստանի

սահմանները համընկնումը դիվիդենդի արձագանքի նոր մակարդակի: Ներկայումս առկա մակարդակը միանգամայն անբավարար է, քանի որ այն Հայաստանին միակողմանի կախվածության մեջ է դառնում այդ երկրից:

Տարբեր երկրների հետ փոխհարաբերական համագործակցության հաստատման, քաղաքական համարձակումներ է, որ մեր արտաքին քաղաքականությունը կարողանա հնարներ օգտագործել նաև երկրների (բազմակի) քաղաքական խաղի վարման դիվանագիտական զենքից, քանի որ քաղաքական համընկնման գործընթացը, մանավանդ Հայաստանի զբաղեցրած աշխարհագրական դիրքի դրսևացմանում, միշտ էլ հանդիպելու է տարբեր դրսևությունների քաղաքականության հարցում: Վերջում կցանկանալիք մեկ, որ քաղաքական համընկնման առաջարկվող մտեղծումները ամենայնիք էլ լավագույնը չեն համարում, հողվածի գլխավոր նպատակն է ուժադրություն հրավիրել բուն հարցի վրա, մինչև ե՛րբ դիվիդենդի հանդես գանք բողոքավորի, գանազան երկրների վարած դիվանագիտական խաղերը հայտնաբերելու են քաղաքականության երկարաօրեակները փոխարինեն հոգեհուղական սրամաքանությունից բխող մասնազանգված:

ՎԱՐՆԱԿ ՏԵՐՏԵՐԱՆ

Մեխանիկական ֆիլմի հայաստանյան բեմադրությունը

Մեխանիկական հանրահայտ «Հարուստներն էլ են լաց լինում» ֆիլմը դարձել է մեր առօրյայի անմեղքների մասը: Գովար է գնահատել ֆիլմի գեղարվեստական արժանիքները, դիմել, թե այն գլուխգործոց է, սակայն ԱՊՀ երկրների վրա ունեցած նրա խոր ազդեցությունը վաս է: Ավանաստները ողորդում են, որ աստ «թեմ կեսերում» իրական գիտադաշար է կայանում միայն ֆիլմի ցուցադրման ժամերին: Նախկին ԽՍՀՄ տարբեր մասերից մեկ են հասնում ֆիլմին միլիոնավոր անվանակոչությունների, կեսակների, անգամ ֆիլմի դասատու սյանություն լուրեր:

Առանձնապես խորն է ֆիլմի ազդեցությունը Հայաստանում, մանավանդ կառավարող օրհասակներում: Հայաստան-Մարդասեր ան որոշել է չճանաչել Արցախ-Բեռնոյի անկախությունը, դրանով փորձելով բացել նրա ու լինելը: Աշխարհի երկրները տարբեր գույնի ու սալի կանայք, գիտեն իրականությունը, ու նրանց մի մասը ցավակցում է, մյուսը՝ չարախոսում: Ընդդիմություն-Մասնանկալի աստան է ենթարկվում իշխանությանը, եւ վերջինս որոշում է մի քանի նախարարական դորսֆելների մասին լուրերով լեցնել նրան: Հայ ժողովուրդի մեծում է միայն գուցակել, թե ով է այն Լուիս Արբերտ, որից անաչում է իր վարչակարգը, եւ սովից, ցրցից ու դաստիարակից բացի, էլ ինչ արհավիրքներ կան, որ կարող է բերել ԼՂՀ ճանաչումը:

Հայ ժողովուրդը (հիմնականում ոչ հարուստները) արցունքն աչքերին ստացում է այս սենսիվենսալ քաղաքականության արդյունքներին:

ԱՐԱՄ ԵՆՈՔԱՆ

ՍՄԲՍ ԱՎԱԳԱՆ

Սուս գրելը կրկնակի անբարոյականություն է

Հասկալիք այս օրերին, երբ արցախյան օրհասում նդաստեց, որ Ադրբեջանում բուրհացած փոքր ժողովուրդները եւս ծանաչեն իրենց ինքնուրույնությունը, բարձրացնեն իրենց մակարդակը, լեզուն, արվեստը, գրականությունը, արդրբեջանցիներն սկսել են նոր ձեռքով եւ նոր մակարդակով փարգել, թե իր Ադրբեջանը բողոք նախկին խորհրդային հանրապետությունների համեմատությամբ ամենից «ինքնուրույնացող» հանրապետությունն է», որտեղ բողոք ժողովուրդները լայն հնարավորություններ ունեն զարգացնելու իրենց ստեղծագործական միջոցը, ավանդույթները, կենցաղը, սովորույթները եւ այլն: Ավելին, այս ամենը շեշտելով, այս օրերին արդրբեջանական քաղաքացիները իր ժողովուրդին ներկայացնում է որդես իմաստասեր, մարդասեր, ինքնուրույնացող մի ժողովուրդ, որ բարեբաղ զարգացություն է ունենում հարեանների եւ հասկալիք իր սարածում արդրբեջանի ամբողջ գործունեության վրա:

Չանգվածային լրատվության բուրհացած միջոցներով նրանք սկսել են թմբկահարել, «համոզել» ընթերցողներին եւ ունկնդիրներին, թե դեռ 1930ական թվականներից բավում գործել են ռուսական, հրեական, լեզգիական եւ այլ ժողովուրդների լեզուներով թարգմաններ, դրոշմներ, ակումբներ, մակարդակի սեր, դարձրականներ: Բայց ուսուցիչ ընթերցողն ու ունկնդիրը մի փոքր խորանալով կհասկանան, որ այդ սուրջ նդասակ ունի Ադրբեջանում բուրհացած ժողովուրդներին «հանգստանել», չթողնելով դայարել իրենց իրավունքների համար, յասել, թե իրենք լեզգիներ են, թալիբներ, ֆրեյեր, ուղիներ եւ այլն: Մինչդեռ Ադրբեջանի մի քանի օրհասներում, հասկալիք նախնազում, Կուլաբներում, Վարդաբենդում եւ այլու արդում են գերազանցապես լեզգիներ, որոնց թիվը հասնում էր 800 հազարի, եւ նրանց մեծագույն մասն իրենց անձնագրերում գրանցված են «արդրբեջանցի»: Վերջերս դարգվեց, որ 12 տղ դարի լեզգիական մզկիթը դարձվել է «արդրբեջանական»:

Ադրբեջանում գտնվող բողոք հուշարձանները, կորոզները, որոնք տարբեր ժողովուրդների արարումների արգասիք են, սուսուկուս դարձվում են «արդրբեջանական»: Շուրհում արդրբեջանցիներն ունեն միայն մի փոքր մզկիթ, իսկ մնացածը հարյուրավոր գանձեր, հայկական են, սակայն աշխարհով մեկ գտնում են, թե Շուրհն մախուր արդրբեջանական է, եւ որ դիվիդենդ է հայերն այն բողոքներ:

Ադրբեջանական «ինքնուրույնացող» մասին աստ է խոսվել ու գրվել, մախու յափ ծանձրալի ու անիմաստ է կրկին դրան անդրադառնալ, սակայն քանի այդ «ինքնուրույնացող» արարումները եւս ինչ երգեղանի, դարձրական հիշեցնեն, որ օրհնակներ բերելիս յարձե միջոց եւ հիշողությունն այդքան լալել միջոց 30-ական թվականներ, գուցե հիշենք քար անցալը, 1988 Մումգալիթը, 1990 ի Բախում, երբ «ինքնուրույնացող» կոչ գրկախանուրության զոհը դարձան տասնյակ հազարավորներ, եւ ոչ միայն հայեր... Կամ այդ «օրհնակները» բող մասնացույց անեն այսօրվա որտեղ այլալեզու թերթ, թարգման, ուղիղ կամ հեռուստաալիք, աստեղ աստ լեզգի ֆրեյերներ, լեզգիներ, թալիբներ, էլ չեն ասում հայերն մասին, քանի որ այդ «փոքրամասնացողները» այնքան են «փոքրերն սիրում», որ աստ ջանալուց ընդհանրապես նրանցից ոչինչ չեն թողել...

Մտորումներ քաղաքի համընկնման հարցի շուրհ

հեղինակությունն զգալիորեն անց: Այս անգամ նրան վերադասվեց անկախացած բուրժուական հանրապետությունների լայնածավալ առաձգական արձագանքում արևմտյան ազդեցության տարածման կարող օղակի կարգավիճակ: Սա բերեց Թուրքիայի վարած արտաքին քաղաքականության հերթական հարցադրության արդյունքը դիվիդենդի համարժեքի ստացվելը: Թուրքիայի

հայկական համայնքների աջակցության շուրհիվ հայ ժողովուրդն Արևմուտքի համար առավել բնական ու հուսալի հենարան է, քանի որ մահմեդական արձագանքության վստահի դայմաններում Թուրքիայի արևմտյան քաղաքականության նկատմամբ դիրքորոշումը կրում է բավական հեղինակությունը եւ այդդիսի կողմորոշումը մեծապես կախված է այդ երկրում իշխանության վերահասարկում գտնվող քաղաքական ուժերի բնույթից:

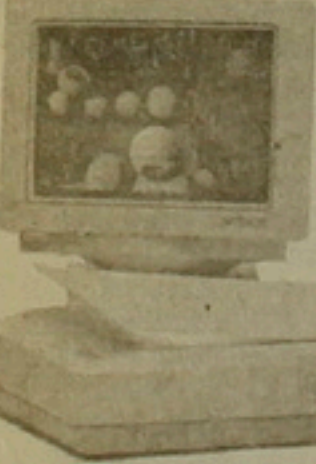
Թուրքալեզու դրսևությունների հետ սննսական կաղողի խորհրդանշան եւ քաղաքական կաղողի հաստատման դայմաններում զգալիորեն կմեծանա Հայաստանի միջազգային հեղինակությունը: Արևմտյան երկրները Հայաստանի կողմից ձկուն եւ սրափ քաղաքականություն վարման դայմաններում առավել մեծ վստահություն կդրսևուրեն նրա նկատմամբ եւ հնարավոր է իրենց քաղաքին ուղղ-

«Ազգ» թերթի համակարգչային ծառայությունը կատարում է Apple Macintosh համակարգիչների սեխնիկական օրակայ սոլասարկում:

Դիմելով մեզ, դուք կարող եք ձեռք բերել հայերենի ավտոմատ տողադարձիչ:

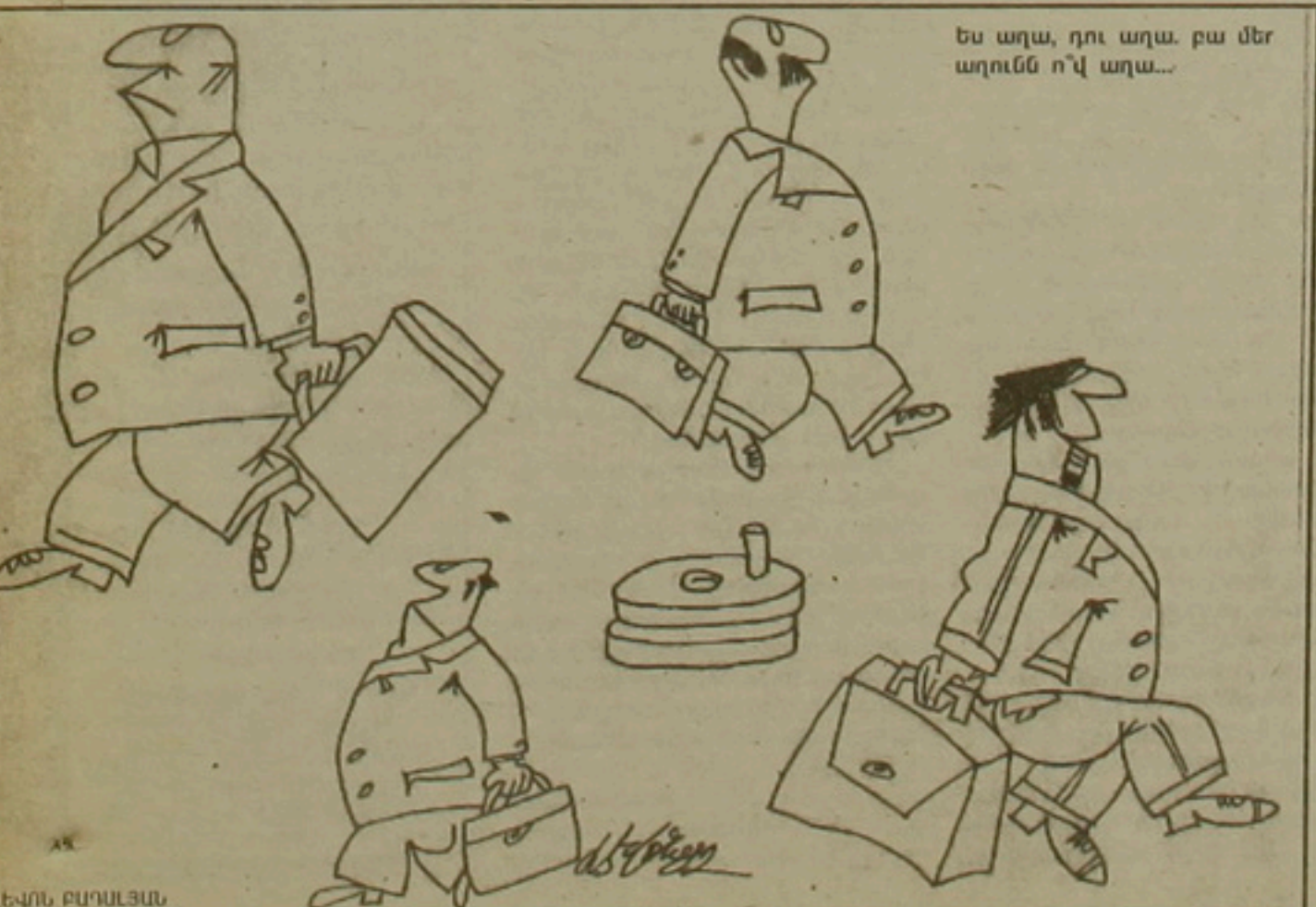
«Ազգ»ի համակարգչային ծառայությունը ընդունում է նաև

- գովազդների
- խորհրդանիշների
- ֆիլմային նշանների
- կնիքների
- հրավիրատուների
- տարբեր տեսակի ազդագրերի
- եւ ընդհանրապես համակարգչային ձեւավորման դասվերներ:

Դրանք կկատարվեն ձեռք բերելու հարցում թարծ մակարդակով:

Հասցեն, երեւան, Հանրապետության 47, «Ազգ» թերթ, Խ 58-18-41

Ես աղա, դու աղա, բա մեր աղունն ո՛վ աղա...

ին է այս վերնագրի միտքը, եւս հին, որ գալիս է երեւի այն ժամանակից, երբ հորինվել է փողը: Հին, բայց ոչ հնացած, դժբախտաբար: Դեռ հակառակը, դա մեր օրերում ավելի արդիական է հնչում: Ամենագոր է փողի ֆաակը, որ բւս թումանյանի «Պոեմն ու մուսան» դրոմի կարող է զգնի գեղեցիկ դարձնել, վաւառուիմը բարեբար, զգնիմը հարգի ու խելոք, նա է

Պրննում ճակատը իր ավազակի:

Կանգնեցնում արձան անվախճան փառքի:

Բազմարիվ են այս բնմայի արձարձումները դարեր ի վեր: Հայ գրականության մեջ եւ բասրնում նույնոյն: Դրանց բարձր Պարունյանի գրվածքն ունի իր մնայուն տեղն ու յիսմարող արժեքը ինննափող մտադրացմամբ, կասակերգական գույնների անսովոր առաստոբյամբ, սրամտությամբ բողացող երկխոսություններով:

Գրական երկի ճակատագիրը վճռում է ոչ այնքան իր բուն արժեքը, որքան սերունդների վերաբերմունքը նրա հանդեպ: Հայ ժիւղայի հանճարը 1880-ին «Մեծադասիվ մուրացկաններ»ը տպագրելիս երեւի չէր էլ մտածում, որ իր գրվածքին մեծ աղազա է սղաւալում, եւ որ դա յիսի դառնա հայ ոչ միայն ընթերցողի, այլեւ հանդիսաստի մեական ողեկիցը, մրցելով հասկաղես բնմի կամար գրված «Ասամնաբույճն արեւելյան» եւ «Պաղասաւ արբար» ոլիսներին հե:

Ժամանակն է դասավորը, եւ ժամանակի հողովորթի մեջ այդ գործը գրական եւ բնմական բախաւոր կյանք ունեցավ. անցյալ դարի վերջերից արդեն արեւելահայ բասերական գործիչները գրվածքը բնմին հարմարեցնելով բասրնի սեփականությունը դարձրին:

Գրական երկն անաղասելիորեն կենդանություն է առնում, երբ հանկարծ հայտնվում է այնոլիսի հասարակական դայմանների մեջ, որ նման է նույն այդ երկը ծնող դայմաններին:

Պարունյանի մտքով կարող էր անցնել, որ «Մեծադասիվ մուրացկաններ»ի հրատարակությունից 112 տարի հետո կլինի անկախ Հայաստան, եւ այդ Հայաստանում կստեղծվեն այնոլիսի բուկայական հարաբերություններ, որ փողի ֆաակից կախված գողը, ուսուցիչը, դերասանը կլինեն նայնոլիսի կարեկցանքի արժանի, ինչոյնս իր ժամանակներում:

Եւ այդ Հայաստանի մայրաւաղաւում գրվածքը բնմ կհանվի ու կհնչի իրեւ հենց այստեղ եւ այս օրերին ստեղծված ժամանակակից երկ:

Այդ գործը բնմ հաննել ու հնչեցնելը արել է Պարունյանի անվան երաճեսական կոմեդիայի բասրնն իր գեղարվեստական դեկավար Արննն Էրաւկյանի գլխավորությամբ եւ առաջին անգամ ցուցադրել իր նորակառույց բնմի բացման օրը 1992-ի սեղոսնրերի 25-ին: Թասրննի բնմանսի առաջ բացման հանդես արվեց, որ կարող էր ավելի կարճ տեւել եւ ճաւակով մասնուցվել: Այդոյնս չարվեց, բայց, ի վերջո, դա չէ կարելոք, այլ այն, որ գրեթե ֆամայայ քաղաաումից եւ այս օրվան կարոտով սղաւակուց հետ բասերախոսներն ունեցավ իր սեփական տունը, իր փառավոր հանգրվանը, եւ դա մեր բասերական սարեգոբյան մեջ մեակ իրեւ դասմական օր առանց որեւէ չափազանցություն: Հազվագայտոս ուրայն օր անուրայ ժամանակներում:

Սովորաբար բասերախոսությունը սկսում են գովեստով եւ ավարտում կեսամբաններով, որ դիսոլություններ են կոչվում: Այս անգամ կաննում են հակառակն անել: Այն բնմարտության բերի կույմերը էլ չեն, իրար հետից ասնեք

միանգամից ու վերջացնեք. գործի դրված նեծխոտական միջոցների ավելորդ գերասարտություն, որու դրվագների կոլիս ընդգծումներ, աղմուկի եւ բարձրան հոգնեցող առաստոբյուն, մեկի փոխարեն մի ֆանի ֆինաւալին ճասարան, որ գուր տեղը ճգում-ճգոմն են ներկայացումը, մի խոսով չափի զգացման դակաս, որ այլ բան չէ, ֆան ճաւակի, բնմական կույտուրայի դակասը: Վերջաղես, մեր բասերական մեակույթից անբաճան խոսի կույտուրայի ցածր մա-

ԼԵԿՈՆ ԳԱԽՎԵՐԳՅԱԼ

Թե ինչոյնս է փողի ֆաակը բարձրացնում մարդու հասակը

Հ. Պարունյանի «Մեծադասիվ մուրացկաններ»ի բնմարտությունն իր անունը կրող բասրնում

կարողալը, բանն արեւմտահայերենի դեմ արվող մեղանչումները չեն միայն, այլեւ այն, որ երբեմն չես հասկանում, թե դերասաններն ինչ են ասում, չխոսելով այլեւս երգերի մեջ հնչող խոսի մասին, արանմաչելի է կասարելաղես:

Եւ, այսուհանդերձ, այսֆան բերություններով հանդերձ՝ հաջողված ներկայացում: Արննն Էրաւկյանը գործը բնմարտել է այնոյնս քափով ու համարձակ, Պարունյանի հետաղեղած, մեֆի այնոլիսի սուր զգացողությամբ, որ աւխասանքի բերի կողմերը ոչ թե չես նկատում, այլ չես ուզում նկատել: Սազգվել է կյանքով աղեցուն, նվիրումով խաղացվող եւ հանդիսաստիին համակող ներկայացում: Մա է անննից գլխավորը, որին հասել են բնմարտիչը եւ բազմաթիվ դերակասարները:

Բնմարտությունը գնահատելի արժեք չէր ունենա, եթե լինեք ընդամենը մի կասակախաղ, որ դասում է, թե ինչոյնս գավառացի մի մեծահարուստ գալիս է Պոլիս ամուսնանալու մարտությամբ եւ անննից կողոտկված, հոգնած ու զզված, վերաղանում է իր աղաւակով տունը: Դա սլուծեն է: Բնմարտիչ Էրաւկյանի արժանիքն այն է, որ նա կարողացել է բնմականորեն բացաղայտել գրական երկի բուն բովանդակությունը՝ «ընչաղուրկ մեակուրականները եւ ոսկու իւխանությունը» բնման, ոչ միայն ինչոյնս է փողի ֆաակը բարձրացնում մարդու հասակը, այլեւ ինչոյնս է ֆաակի բացակայությունը նվաստացնում մարդկանց, դասաղարտում մուրացկանի վիճակի: Ուրեմն՝ կասակերգության հետ ողբերգություն, այն, ինչ կոչվում է սրագիկոմեդիա: Այստեղ բնմարտիչն լավ ծառայություն է

դումը եւ տղաւորիչը, որին եւ բնմարտողը վաստել է ասելու Պարունյանի գլխավոր միտքը, որ իր գրվածքը հրատարակել է «ոչ այնքան մեղաղրելու նղասակով ազգային խմբագիրներն, հեղինակներն, բանաստեղծներն եւ այլն, որքան ներկայացնելու համար աղազա սերնդյան ժամանակիս գրական մարտոց ողբայի կացությունն...»:

Վաս չի ասում դերասանուիին, բայց ողեք է ավելի լավ ասի: Այս մեֆի բնմական ցայտուն արսահայտությունն է նեծխոտաբար լավ մեակված սրճարանի սեսարանը: Այստեղ է, որ Արտողն աղան իրեն զգում է որոյնս դուրբյան տերը, առաջվա միամիտը չէ այլեւս, հասակը բարձրացել է արդեն, եւ բշաղայտի մարդիկ կաւվից դուրս են գալիս տրոքը հանալանալու համար: Պեք է տեսնել, թե նրանք ինչոլիսի՝ ակնածանով են ձեռնից ձեռք սալով, իրեւ բանկաղին մատուց, նրան մասուցում քիկնոցը (այս տեսարանը բնմարտիչն առել է Վարդան Անննյանի 1934 թվականի հոչակավոր բնմարտությունից, եւ լավ է արել բնմական հին արժեքի հետ կամուրջ կաղելով): Դրամասերը եւ կարիքից հաջակասակ դարձած դասվաղուրկ մարդիկ, «մեծաղասիվը»՝ Պարունյանի դաղը հեգնանն է միայն:

Դերակասարներ բաս ունի ներկայացումը, եւ լավ դերակասարներ, բոլորին անղարաղանալ հնարավոր չէ: Բայց գլխավոր դերակասարին անցնելուց առաջ չի կարելի արժանին չալ Մանուկ աղայի եւ Եղաղակաթի դերերը խաղացող դերասաններին. Բուխ Պեղանյանին, որ արսիսական վարդեսությամբ, բերբոսն ճկուն խաղով անճանաղորում է խոսելու կա-

սաղությամբ բոնված, դաւեսնամուկ «ազգայինջի» («բաղական յիսի ըլլա») Մանուկ աղային, Մելինն Համաւջանին այս բասրնի, ինչոյնս ընդունված է ասել, սլուծներից մեկին, որ հեղինակի լեզվի եւ գործողության միջավայրի զգացողությամբ ներկայացնում է ողբասաղալ ֆաղեմուտու կերաղաղ:

Իսկ Արտողն աղայի անճանաղորումն արդեն առանճին խոսակցության նոլը է: Հայտնի դերասաններ են խաղացել այս դերը Արան Վուրիցից մինչեւ Լեոնն Չոհրաղյան եւ Համբարճում Խաչանյան: Խաղացել է նաեւ Հովհաննես Արեղյանը, եւ Դ. Դեմիրճյանն այն կարճիին էր, որ ոչ զսարյուն կասակերգակի Արտողն աղան էր անննաղիւսը: Նույն համնասությունը կարող են ասել՝ Պաղասաւ արբարի դերը զսարյուն կասակերգակ բաս դերասաններ են խաղացել, եւ մեծ հաջողությամբ, բայց «անննաղիւս» Պաղասաւը, երեւի, ոչ զսարյուն կասակերգակ Հրաչյա Ներսիսանին էր հասցված սրագիկոմեդիայի ասիւնանի:

Եաիում Աաղարյանն Արտողն աղայի դերում ընթանում է նույն այս ուունով եւ իր մեծ նախորդի ողբաղ երեսաղոլ եւ դուրեկան աղեցողությամբ: Նրա խաղը բնակ «օղբերասլին» չէ, կարճես կասակերգական էլ չէ, բայց ճիւղաղելի է անղայման: Նա է կրում ներկայացման դերասանական ժանրությունը, ուսն առած ֆաւում, առաջ սանում ներկայացումը: Կասեք բնական է, որ այդոյնս լինի, գլխավոր դերակասարն է, բարունակ իննն է բնմի վրա: Բայց խաղի ուակը կա եւ դերի մեկնությունը:

Ուակը բարձր է: Դերասանը ժանր չի խաղում, այդքան կասակերգական դերում կասակախաղի չի հանճնվում: Մա խաղի այն ուակն է, որ համաղասաղասն է Սանիղաղակու մեծ սկզբունքին ժանր չիսի խաղալ, ժանրի զգացողությունը հանդիսաստը ոլիսի ունենա եւ ոչ թե դերասանը:

Դերի մեկնաբանությամբ զանբերկու տարեր, նույնիսկ հակաղի Արտողն աղաներ են եղել: Մի ժայրում գավառացի բանճրամիս մեծահարուստ, որ կողոտկում է անխնա եւ այդքանը միայն, մյուս ժայրում նույն բանճրամիս տեծասունը, որ նույնոյն կողոտկում է, բայց ի վերջո դառնում է մեծ նղասակներ հետաղեղող գորճար մարդ: Այս վերջինը Վարդան Անննյանի 1934-ի նեանաղոր բնմարտության մեջ Լեոնն Չոհրաղյանի փայլուն ճանճնաղորճամբ: Մրա համար «Տրաղիղոնը նեղ կուղա» այլեւս, սա ուզում է մայրաւաղաղում հասսասվել ու ժավաղվել, ուսի եւ դրամը սաղիս է ոչ թե սսիղոված, այլ հանուն նղասակի: Աղբերայի գոն իննն է դառնում աղբար: Իհարկե, կերաղն այսոյնս վերաղիսելու համար Անննյանն աղաս էր վարվել բնագրի հետ, ստեղծել էր գրական նոր կոմոդոլիցիա: (Դա սովորական բան էր արվեստի սոցոլոգիացման այն ժամանակներում, «Պաղասաւ արբարի» 1927-ի բնմարտության մեջ անաղար վերաբերումնքի գոն Պաղասաւը գլուխն առած ուզում էր փաղաղել Խորերղային Հայաստան եւ այդոյնս էլ ասում էր երեւանի Առաջին ոլեքսրասրնի բնմից):

Այս ներկայացման մեջ բնմարտիչն ու դերակասարը խելացի են վարվել՝ դերի մեկնության մեջ ընտրելով միջին ճանաղարից: Այս Արտողնը ոչ հեակավոր նղասակներ հետաղեղող գորճար մարդ է, ոչ էլ հիմարաբար կողոտկող աղուտ: Ինչոլ աղուտ, երբ գրվածքի անննից խելացի եւ սրամիս խոսերը հենց նրան են դասկանում, խոսերը, որ աղաղխացի դերասանն ասում է այնոյնս անճիգ, արեւմտահայերենի օղանա-

կան զգացողությամբ, ինչոյնս անճիգ ու բնական խաղում է կերաղարին հարաղաս բարճուճուով: Եաիում Աաղարյանի Արտողնը ոչ թե հիմար մարդ է, բնակ, այլ փառասիրության մղումով հիմարացող մարդ՝ մարդկային սովորական բուլություն: Մա յուրուկի հնայից, բարի մարդ է, որ անկեղճուրեն, ի արեւ ուզում է, որ աննն հայ մարդ լավ աղբի, որ իննը «ամեն բանի շիսակը կուղես»: Եւ բաս իզուր նրա սեֆուի մեջ անճաւակ հաղվում է արվել, թե նա ոչ թե սասնուրայայ, այլ սասնվեղայայ աղեղի է ուզում, արված է ի սեր կերաղարը նեծաղնող ավելորդ ճիւղաղի: Նույնը ոլիսի ասել նաեւ նրա «բաղեսային» իրոք որ ճիւղաղաւարճ ողբի մասին: Բայց սրան վերաբերում են մանրամասներին: Ամրողության մեջ կերաղարի այսօրինակ մեկնությունը եւ Աաղարյանի առաջնակարգ խաղը մեծաղես նղասուն են Պարունյանի գործի ճիւս ընթանմանը բանն Արտողնի կամ մյուսների մարդկային նղարաղիցը չէ, այլ այն, որ «ոսկին է կառավարում աւխարիը», եւ բոլորը նրա կուսուրկներն են: Չուր չէ, որ այս միտքը մեկից ավելի անգամ ասում է գլխավոր հերոսը, եւ դա է իրեւ գլխավոր մոտիվ անցնում ներկայացման միջով՝ նաեւ վղարը խմբերգերի տեղին միջամտությամբ:

Ներկայացման երաճեսության հեղինակը Սեփան Լուսիկյանն է: Նրա աւխասանքի գեաիասությունը երաճեսագեթի գործն է, ասննք միայն, որ երաճեսությունն աղարճաղոր է եւ բոնում է գրական հիմքի ու բնմարտության ոճին: Նույնը վերաբերում է նկարիչ Մարգիս Արուսյանի աւխասանքին, բազմաղորճ, հմուտ նկարիչն արել է դայմանական ճեակուրում, ստեղծելով լայնաւունչ բնմարտության հարկավոր միջավայր:

Դերեկի Դեմիրճյանը, 1914-20 թվականների ողբերգական ժամանակն աչի առաջ ունենաղով, նկատել է, որ կասնի անննաղանր դայմաններում առաջ է մղվում կասակերգությունը, զվարճաղի հանդիսանքը: Խորաթնաղանց գողն առաջին հայացից սարցիակ երեսոլքը բացասել է կենսաբանական անհրաճեսությունը: Ծիւղաղը կասարում է ինննաղաւեսոյանական դեր, օգնում է մարդկանց փարասել գերսերային հոգեղիւղակը, դիմաղաղել դվարուրյանը:

Հիմա էլ նույնն է: Եւ Հակոբ Պարունյանի անվան բասրնն ունի այդոլիսի հարկավոր դաւեսն ու դարսաղորություն: Առավել եւս գնահատելի, երբ նա ցույց է սաղիս ոչ թե դարաղես զվարճաղի, այլ այնոլիսի խմասաղից, հանդիսաստի հետ խելացի խոսող ներկայացում, ինչոլիսին այս բնմարտությունն է:

Է՛հ, եթե այսֆան դճվար ժամանակներում բասերական ներկայացումները ոլեք են, ուրեմն այսոլիսի բասերախոսություններն էլ ոլեք են:

ՍԲ ՊՈՂՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹՅՈՒՆ

Չրաղիւրում ենք Ձեզ նոյնթերի 1-ին, ժամը 11:00-ին հայ հանրաճանաղ գեղանկարիչների աճուրդին, որը տեղի կունենա Կամերալին երաճեսության սանը:

Կներկայացվեն՝ Մ. Սարյան, Միհաս, Բոչար, Գ. Գակոբյան, Գովնարանյան, էլիթելյաններ եւ ուրիւներ:

Ս. Պողոս առաւելության միջաղային բարեգորճական կազմակերղության նախագահ ՆԵՐՍԵՍ Ա. ԴՂԱՍԿԻՍՅԱՆ

Վերջապես զսնվել են Ռիբենտրոպ-Մոլոտով դակտիլի բնագրերը

1939-1941 թթ. Եւրոպայի բաժանման մասին Ռիբենտրոպ-Մոլոտով դակտիլի, ինչպես նաև 8 այլ գաղտնի համաձայնագրերի փաստաթղթերի բնօրինակները հինգ տարի օրը ցուցադրվեցին մամուլին, Ռուսաստանի արխիվների գործերով ղեկավար կոմիտեում կայացած մամուլի ասուլիսում: Այդ հիմնարկի ղեկավար Ռուդոլֆ Պիխտյան հայտնեց, թե չնայած այս փաստաթղթերի բովանդակությունը, արդեն հայտնի էր ողջ աշխարհին և ֆալսիֆիկացիան լուրջ տեղի էր ստացել, սակայն փաստաթղթերի բնօրինակները խիստ գաղտնի դրված են եղել և՛ՍՍՀՄ ԿԿ-ի ֆաղթյուրոյի արխիվներում:

Իոսելյանիի ծանր վիրավորվելու մասին լուրերը կեղծ են

«Մխեդրիոնի» զինված խմբավորման հրամանատարության ներկայացուցիչը «ԻՖ»-ին սված հարցազրույցում հերքեց արխիվական աղբյուրների լուրերն այն մասին, թե Վրաստանի փոխնախագահ, «Մխեդրիոնի»-ի ղեկավար Ջաբա Իոսելյանին ծանր վիրավորվել է: Գուդաուսայից ստացված լուրերի համաձայն, Իոսելյանին ծանր վիրավորվել է Օչամչիրայի մոտ, հոկտեմբերի 26-27-ին և այժմ զսնվում է այնտեղի երկաթուղային հիվանդանոցում:

Բուր-Զլինթոնի սարքերը հասել է 2 տոկոսի

ԲԲԻ ռադիոկայանը հաղորդում է, որ Գելեյի ինստիտուտի սոցիոլոգիական հարցման արդյունքի համաձայն ԱՄՆ-ի ներկայիս նախագահ Ջորջ Բուրի և Գայսոր նախագահական ընտրության առաջին դիրքերը զբաղում էին Բլինթոնի միջև: Տարբերությունը կրճատվել է մինչև 2 տոկոսի:

Ելցինը դադարեցնում է զորքերի դուրսբերումը Մեծբալթիկայից

Հինգ տարի օրը Ելցինը կարգադրել է դադարեցնել ռուսական զորքերի դուրսբերումը Մեծբալթիկայից: Կարգադրության համաձայն, դուրսբերումը կարողանալի Լատվիայի, Լիտվայի և Էստոնիայի հետ միջոցառման համաձայնագրերի ստորագրումից հետո: Համաձայնագրերում ղեկավարվում է նվազագույն կարգը, ինչպես նաև ղեկավարվում է նախատեսված զորամասերի սոցիալական դաշտայնության միջոցներ: Այդ մասին «ԻՖ»-ին հայտնեցին Ռուսաստանի նախագահի մամուլի ծառայությունում: Ելցինը զորքերի դուրսբերման գործընթացը կադրում է նաև բալթյան երկրների հետ սենսազիոն համաձայնագրերի կատարման ընթացի հետ:

Առեւանգվել է ռուսական բանակի ռազմական ուղղաթիռը

Ռուսական բանակի զորամասերից մեկի ուղղաթիռների քոչվախարարակից առեւանգվել է ռազմական ուղղաթիռ: Այդ մասին «ԻՖ»-ին հայտնեցին Անդրկովկասի զինվորական օկուզում:

Փնտրվում է կոնֆլիկտաբան

Իրազեկ աղբյուրների սվայներով, նոր ստեղծված «Ռոսիա» դաշնակցային հեռուստատարածողությունների ծառայության ղեկավար Բելա Կուրկովան փնտրում է կոնֆլիկտաբանի: Նա զսնում է, թե այդպիսի մասնագետի ներկայությունը առավելագույն ժողովում անհրաժեշտ է:

Մալյանցիների հաջող վերադարձը

Հենրիկ Մալյանի անվան բաժնուն արդեն իր մեծական հանդիսատեսն ունի, որն անհամբեր սպասում է նրա յուրաքանչյուր նոր ներկայացմանը: Մալյան այս բաժնուբաժնում կարծես թե այն ուժացավ: Որոշ բաժնունի երկրորդացումներից մեկը հայերն ակամա ուղղեցի Կինոյի տուն, որտեղ հանգրվանում է բաժնունը:

Ինչպես դարձվեց, բաժնուբաժնումը վերջերս է վերադարձել Երվանդից, ուստի ժամանակ էր ղեկավար բաժնուբաժնին դաստիարակում համար: Հայ դերասաններն այս անգամ մեկնել էին ոչ թե հերթական արտասահմանյան երթուղային, այլ հեղինակավոր մի փառաստանի մասնակցելու: Խոսքը Կահիրեում անցկացվող փորձարարական բաժնունների 4-րդ միջազգային փառաստանի մասին է, որին այս անգամ մասնակցում էին 35-ից ավելի երկրներ: Թատրոնի գեղարվեստական ղեկավար, հանրաճանաչ դերասան Ալեք Աղամյանը բավական մանրամասն դասնեց թե՛ փառաստանի, թե՛ հայ դերասանների մասնակցության մասին:

Եկել էին բաժնուբաժնուբեր, ընդ որում ոչ միայն փորձարարական բնույթի, Անգլիայից, Ֆրանսիայից, Լեհաստանից, Ռումինիայից, Գերմանիայից, Ֆիլիպիններից և այլն: Տասն օր տևած այս բաժնուբաժնուբան ուղեկցվել է նաև բաժնուբաժնուբական խնդիրներին նվիրված միջազգային գիտատեղեկություն և ցուցահանդեսներով, փառաստանին հասկացված լուրջ ուժադրության մասին է խոսում այն հանգամանակը, որ այդ օրերին լույս էին տեսնում ճաշակովի ծնված հասուկ բողբոջներ, որ

րոնցում հանգամանորեն վերադարձվում էին նշանակալից ներկայացումներ:

Մեր դերասաններն իրենց հետ տարել էին Հովի. Թումանյանի «Հեփիաթներ»-ը: Ինչպես արարական մասնույն է հայտնում, տեղի հանդիսատեսը հանդիսորեն զարմացել է՝ տեսնելով ազգային նյութի այսպիսի նորակի ու բարձր մասնուցում: Ծառ-ճառերի համար հայտնություն էր հայ դերասանների ելույթը: Էլ չենք ասում այն մասին, որ աշխարհի սարքեր ծագեցին եկած դերասան-դերասանուհիներն այս բաժնուբաժնուբի ցուցադրած դիսարժան խաղով առաջին անգամ մոտիկից առնչվեցին իսրայելական բաժնունի հետ: Միջազգային ժյուրին ես (նախագահ Ալի Էլ-Ռախ) լուրջ բարձր է գնահատել մեր դերասանների խաղը: Ել ինչպես Ալեք Աղամյանն ասաց, մինչև վերջին օրը լուրջ կարծում էին, թե հայկական խումբը կարճատև փառաստանի միակ դարձնված: Ցավով, այդպես չե-

լեհանդիսային Պոդոյա ազգային վարժարանում:

Ղեկ է հասուկ երեք ու երեք չլինել «Արքայ» գրքի ծանուցարկությունը (սեօրեն Հովհան Սյաչի-բեկյան), հազիվ թե զյուխ գրքայն ուղեւորությունը: Հասանք, թե վերականգնվում են ազգային բարեբաններ, եզիդսահայեր Պոդոյա Բեյ Յուսուֆյանի, Նուրար Փաշայի և այլոց դրած ազգաւան ավանդույթները: Բայց մյուս կողմից, ղեկավարություն ունեցող երկրի բաժնունը և նաև արվեստի մյուս օջախները չլինի աղավիհներն միայն գործարար մարդկանց հովանավորությունը: Իսկ ո՞ւր մնաց ղեկությունը, ղեկական հոգածությունը, չէ՞ որ այդ բաժնունները նախ և առաջ ազգ ու ազգային ղեկություն են ներկայացնում: Ոգեւորված հաջողությունից Մալյանի անվան բաժնունի կոլեկտիվը նոր ծրագրեր է մշակում, նախադասարանական ծննդային այցին: Ըստ դերասան Արա Սարգսյանի, «մասնակցությունը նման փառաստաններին սեղծագործական նոր լից է հաղորդում, նոր, սակային անհայտ ծննդարկումների մղում»:

«Անչափ կարեւոր է բիուրը մյուս երկրների և գործընկերների հետ, բաժնունական նորարարյան հովիւրին ծանոթանալը, միջազգային կաղեր հաստատելը», ավելացնում է նա: Այս նպատակով մայրամիջինը լքորեն խորհում են արդեն մեզ մոտ միջազգային նմանատիպ փառաստան կազմակերպելու և անցկացնելու մասին, որի ժամանակ ոչ միայն կծանոթանան ուրիշների արվեստին, այլև կծանոթացնեն մերին, մեր ազգային բաժնունի նվաճումներին:

Բայց այդ ամենն աղաւաղում, իսկ մինչ այդ, այսօր տեղի կունենա բաժնունի 13-րդ բաժնուբաժնուբի քաղունը: Ավանդույթի համաձայն, դերասանները կներկայացնեն Հովի. Թումանյանի «Հեփիաթներ»-ը:

ԼԵՎՈՆ ԼՍԵՒՅԱՆ

Մոցարտը, Արաֆա Դավթյանը և Լուրիսեր

Ուրիսերի քվին առաջին հերթին ղաւակնում են այդ երկու (Կամերային երաժշտության տուն, 28 հոկտեմբերի) Երեւանի կոնսերվատորիայի Օպերային ստուդիայի երգչախումբը, «Սերենադ» կամերային նվագախումբը և մենակատարներին միավորած դիրիժոր Գրիգորյանը: Դավթյանից բացի, մենեջերում էին Լիլիթ Գրիգորյանը (մենեջեր-ստուդիան), Սարգիս Թորոսյանը (սեօնոր), Սուրեն Շախիջանյանը (թաս): Գնչում էր Վլադիմիր Ամարտուս Մոցարտի երաժշտությունը:

Մենագրական համերգները միշտ էլ ծանրակշիռ են լինում: Հասկացվում էր դիրիժորում, երբ երաժշտության հեղինակը համար էր Մոցարտի երգչախումբային սեղծագործությունները Երեւանում այնքան էլ համախ չեն հնչում, այդ դասճառով էլ դրանց յուրաքանչյուր կատարումը դասնում է նշանավոր իրադարձություն: Առավել եւս, երբ մասնակցում է մեր մեծ երգչուհի Արաֆա Դավթյանը: Մոցարտի երաժշտությունը հասուկ տեղ է գրավում երգչուհու երգացանկում: Նա մասնակցել է Մոցարտի սեղծագործությունների բեմականացմանը Օպերային ստուդիայի բեմում (1982-ին Դավթյանի օպերային դերյուրը «Այդպես են վարվում բոլորը» ներկայացման մեջ, այնուհետև «Թատրոնի դիրեկտոր» օպերայում), բազմիցս ստուդիայի դարձանք է երգել զանազան կանտատներում, մեսսաներում, մոնեստերում և Մոցարտի «Ռեփլին»-ում, այդ ամենից բացի, հանդես է եկել նաև «Սոսկոլյան վիեսուոգներ» նվագախմբի հետ (դիրիժոր Վ. Սոխիվանով):

Երգի գերազանց դրոյրի ընդհանրապես Դավթյանի ծայրային գերազանց սվայները, բարձր ճաշակը և ոճային կատարման ճշգրտությունը լիովին բացահայտում են մեծ ավստրիացու երաժշտությունը: Այդ երկու Դավթյանը հնչած ողջ նյութի երաժշտական յուրաքանչյուր կատարումը երբեք չէր կարողանում մեծապես յայտնաբերել: Կատարվեց երկու մեսսա, այսպես կոչված «Դավթյանյան» (Vesperae Solennes de Confessore, 4, 339) և «Թագադրան» (Krdnongs-Messe, 4, 317), ընդ որում, դրանցից առաջինը Երեւանում առաջին անգամ: Դրանցում ստուդիայի դարձանք կոմպոզիտորը ղախողանել էր որոշեա առաջնային: Դա վերաբերում է հասկացված «Թագադրան» մեսսային: Գրավորելով Դավթյանին, դիրիժոր կատարել էր լուրջ կարեւոր ընտրություն, և մի որ նրա մասնակցությունն անմիջապես բարձրացրեց ողջ համերգի կատարողական մակարդակը: Դավթյանի երգած երաժշտական յուրաքանչյուր մասնիկն ասես դաջվում էր ունկնդիրների գիտակցության մեջ: Ոչ մի հնչյուն չէր վրիպում երգչուհու ուժադրությունից, իսկ դրանց միասնությունից կերպարներ էր թանկարժեք փարեղ ընդելուզված զարմանահրաւ մի մանյակ: Երգչուհու վեհանձն, հնչեւանգներով հազեցած ծայրը, ինչպես միշտ ցնցեց իր բնականությամբ, ծայրավորման ազատությամբ, և, որ զվարար է, երաժշտական և աստվածային ներդաշնակությամբ: Իսկ կարելի է, ըստ էության, ճարտարապետ այդ ակունքները, եթե խոսքը Մոցարտին է վերաբերում: «Agnus Dei»-ի զարգացված ստուդիային մենեջերը, Դավթյանի կատարմամբ դարձավ «Թագադրան» մեսսայի զարգացված: Այնուհետև բառերը կորին իրենց իմաստը:

Մոցարտի երկու մեսսաներն էլ առանձնանում են իրենց անսովոր կատարողական բարդությամբ: Դա առանձնապես վերաբերում է «Դավթյանյան»-ին: Համերգային կայուն փորձ չունեցող երգչախմբի ու նվագախմբի սեղծագործությունը հաղթահարելու

Վերջապես, մյուս կատարողների մասին: Նրանցից ամենից ավելի «եստադաւան» էր Սարգիս Թորոսյանը: Նա անսամբլում առավել փորձառու էր և հանդես բերեց ընթացում հնչողության մակարդակը հավասարակշիռելու կարողություն: Մնացած երգչներն այս առումով այնքան էլ զովելի չլին: Գե. Ի. հարկե, դժվար է կարիերայի հենց սկզբում մրցել Դավթյանի նման բարձրակարգ երգչուհու հետ: Առավել եւս, որ այդ վկայականը դեռեւս լուրջ առաջը չէր կորցրել (օրինակ, Ս. Շախիջանյանը դեռեւս մեր կոնսերվատորիայի երրորդ կուրսի ուսանող է): Սակայն հավաստեցած են, որ աղաւաղում նրան կհասնեն իրենց նպատակին:

ՍՎԵՏԼԱ ՍԱՐԳՍՅԱՆ Երաժշտագետ

Մնացել է 10 օրվա թղթի դաշար

Մոտ ժամանակներս Հայաստանում կարող է դադարեցվել բոլորի հրատարակությունը, քանի որ վերջին 3 ամիսների ընթացքում երկար ժամանակ տարածված դաշարով հանրառայություն գործնականում ոչ մի տնային տնային չի մնել: Այդ մասին երեկ «Մնար»-ի թղթակցին հարցրեց «Պարբերական» հրատարակության տնօրեն Վրեժ Մարկոսյանը: Միաժամանակ նա նշեց, թե երեկ դաշարի 1 կգ թուղթը, հավել առնելով առանձին ծախսերը, արժե ոչ միայն, քան 40 օրվա: Հանրառայություն մնացել է լրացրել թղթի 10 օրվա դաշար, ավելացրեց Վրեժ Մարկոսյանը:

Այս ձմեռ թրիլսիսների բնակարաններում ցուր կլինի

Ձմեռը մասնաշրջան է առնում այս արևի կարմրածածկ կլիմային: Այդ մասին «Մնար»-ի թղթակցին հայտնեցին թրիլսիսի ջեռուցման տնային տնային վարչությունում: Վարչության ղեկավարը Գրիգորյանը խոսեց, այդ սիտուացիան հայր հանրառայությունում բնական զգալի է մագոթի թյակառարարական հետևանք է: Դրանից բացի, ձմեռվա նախադասարանական աշխատանքներն սկսվել են միայն հոկտեմբերին, երբ

Արևալագ Գեորգյան. «Մաֆիոզ խմբերին հովանավորում են օրինադատ մարմինները»

Հանրառայությունում չիրող սենսացիան եւ սոցիալական բառի տարածմանը հանցագործ աշխարհին իրեն արտոնյալ վիճակում է զգում, այսօր լրագրողներին հայտարարեց գլխավոր դասախաղ Արևալագ Գեորգյանը: Նրա կարծիքով, օրինադատ մարմինները չեն զսնվում իրենց բարձրության վրա: Նա հայտնեց, որ ամսական հանրառայությունում կատարվում է մոտ 1000 հանցագործություն: Աճում է ծանր հանցանքների քիվը, որոնց մեծ մասը չի բացահայտվում:

Հանցագործների 40 տոկոսը խուսափում է դատարանից: Վերլուծելով քեռածին իրավիճակը, գլխավոր դասախաղ այդ վիճակի հիմնական դասախաղները մեկը համարում է օրինադատ մարմինների նկատմամբ բնակչության անվստահությունը, օրինադատ մարմինների տնային կազմակերպության հազվեցումը, ինչպես նաև որոշ հանցանքների եւ դասախաղների յուրաքանչյուր ցածր մակարդակը: «Մնար»-ի թղթակցին հարցին, թե

ինչ է արվում դասախաղության աշխատակիցների յուրաքանչյուր մակարդակը բարձրացնելու համար, Ա. Գեորգյանը դասախաղեց, որ կարողին հարցն իրենց ամենացածր խնդիրներից է: 23 օրվա միջոցով դասախաղություններում վերջին ժամանակներս 66 կարգաչին փոփոխություն են եղել: «Մե՛նք ձգտում ենք նրան, որոշեցի դասախաղություն աշխատելու գան մախուր ձեռքերով եւ մախուր խղճով յուրաքանչյուրներ: Այդ ժամանակ մաֆիոզ կառույցները այլևս հովանավորներ չեն զսնի օրինադատ մարմիններում: Այն ժամանակ էլ կարելի է խոսել որակական փոփոխությունների մասին: Առայժմ այդ հարցը մեզ մոտ քաղ է»:

Ելցին. Եվրոպական խորհուրդ 1993-ից ոչ ուժ

Հինգ օրվա օրը Կեմբրիջում կայացած հանդիպման ժամանակ, Բորիս Ելցինը Եւրոպայի Խորհրդի գլխավոր ֆուրստուր Կասթին Լալուններին հայտարարեց, թե Ռուսաստանը դատարան է այդ միջազգային կազմակերպությունում ընդգրկվելու անհրաժեշտ հայել անել 1993 թ. ոչ ուժ: Ելցինը դատարան է մասնակցել եւս բարձրագույն մակարդակով խորհրդին, բայց միայն Խորհրդի անդամ երկրի ղեկավարի կարգավիճակով:

Շենքիկ Մալյանի անվան բարձր-սուղիան

Հանրառայության Կինոյի սան փոխ ղեկավարի Գեորգյանի անվան խորհուրդի 2-ին, 9-ին Ի. Շենքիկի «Ասվածային կասակերգություն» խորհուրդի 15-ին, 16-ին Զ. Բոկաչյու «Դեկամերոն» Տոմսեր վաճառվում են Կինոյի սան տնային տնային ամեն օր, ժ. 11-ից 18-ը: Գեորգյան 57-02-96: Երկարացումների սկիզբը ժ. 18-ին:

ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԿԱՆ

Ֆիճեր-Մոսկվի 9:5 Մոսկվոյ վերջին ճիգերը

«20-րդ դարի օրվան մրցամարտ»-ի 26-րդ դարձիայում սոցիալական խաղադուր Մոսկվայի սոցիալականի հարթակով սարավ: Շախմատային դասնախաղը ընթացում ամենահարուստ մրցամարտի ելքը կասկած չի հարուցում: Ֆրանսիացի գրոսմայստերի վերջին ճիգերն են: Հաջող փոփոխ կրճատվեց: 9:5 հաճավ առջևում է Ֆիճերը: Այսօր նախատեսված է հերթական 27-րդ դարձիային: Մոսկվայում խաղալու է Ֆիճերը:

Հաղթեց Ադամը

Թիլթուրում ավարտվեց օլիմպիական մրցակարգով անցկացված Եվրոպայի խոսրոգույն եւ իննամսի մրցաբար-մրցամարտը: 64 ուժեղագույն գրոսմայստերներից աստիճանում մնացին միայն երկու երիտասարդ եւ սաղանդավոր գրոսմայստերներ մինսկի Բորիս Գելֆանդը եւ Անգլիայի ներկայացուցիչ Մայլ Ադամը: Հիմնական երկու հանդիպումներում արժանագրված ոչ-ոքիներից ինչու կարճացված ժամանակով լրացուցիչ հանդիպումներում հաղթանակ սարավ Ադամը, որն էլ արժանացավ 60 հազար դոլար գրամական դարձի:

«Բանանց»ը դուրս մնաց չեմպիոնության համար դայբարից

Ընդամենը մեկ տուր մնաց ՀՀ առաջին անկախ առաջնության ավարտին: Պատկեր է դառնում, որ վերջնագծից հեռու էլ չեմպիոնը չի որոշվել: Հերթական տուրում երեկ Գյումրիում տեղի ունեցած սկզբունային մրցավեճում «Բանանց»ը զիջելով «Շիրակ»-ին, գործնականում դուրս մնաց չեմպիոնության համար ծավալված անողոք մրցավազից: Առանց սխալվելու կարելի է ասել, որ չեմպիոնը որոշվելու է «Շիրակ»-ի եւ ՀԱՍԿ-ի միջև լրացուցիչ խաղում: Մինչ այդ եզրափակիչ տուրում նոյեմբերի 5-ին ՀԱՍԿ-ն ընդունելու է «Կոսայի»-ին, իսկ «Շիրակ»ը երեւանում մրցելու է «Նաիրի»-ի հետ:

Եզրափակիչ փուլ (1-12-րդ տեղեր) 11-րդ տուր

«Կանաչ»-ՀԱՍԿ 1:2, «Կիլիկիա»-ՀԱՍԿ 0:11, «Զվարթնոց»-«Արարատ» 0:2, «Կոսայի»-«Նաիրի» 3:2, «Շիրակ»-«Բանանց» 3:0

Մրցաբարային աղյուսակը եզրափակիչ տուրից առաջ	Խ				Չ				Պ				Գ				Ս			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1. ՀԱՍԿ	21	16	3	2	72	29	35													
2. Շիրակ	21	16	3	2	53	14	35													
3. Բանանց	21	16	2	3	70	25	34													
4. Արարատ	21	14	4	3	68	15	32													
5. Կան	21	11	1	9	47	46	23													
6. Մյուսիս	21	7	3	11	39	47	17													
7. Կոսայի	21	7	3	11	30	42	17													
8. ՀԱՍԿ-ՄԱ	21	6	4	11	38	40	16													
9. Նաիրի	21	6	5	10	26	47	15													
10. Զվարթնոց	21	3	5	13	30	58	11													
11. Կիլիկիա	21	3	2	16	21	97	8													
12. Կանաչ	21	2	3	16	27	61	7													

Ֆիճեր-Մոսկվի 25-րդ դարձիայ

1. e4 c5 2. ձ3 ձ6 3. ձe2 ձ6 4. ձ4 ձ5 5. ձ4 ձ6 6. ձe3 ձ6 7. ձd2 ձe7 8. f3 a6 9. 0-0-0 0-0 10. g4 ձ4 11. փ4 ձ5 12. g5 ձd7 13. h4 ձ4 14. ձa4 ձb7

Ձիմ Կուրյեի աննախադեղ անհաջողությունը

Ըվեդիայի մայրաքաղաքում տեղի ունեցող մեծ թեմիսի խոսրոգույն մրցաբարի 3-րդ փուլում, որի մրցանակային հիմնադրամը մեկ միլիոն 300 հազար դոլար է, իրար ետեւից երկու դարձիայում կրեց աշխարհի թիվ առաջին թեմիսիս, ամերիկացի Ձիմ Կուրյեն, որը նախ անհաջողության մասնակցեց մեծնախադեղում, առաջ գուզիաղերում, որտեղ նրան ընկերակցում էր մեկ այլ համահայտ թեմիսիս՝ հարավսլավացի Գոսն Իվանի Շելիչը:

Տաբեռնը ուզում է դառնալ 2000 թ. օլիմպիական խաղերի մայրաքաղաք

Ուզբեկստանը մտադիր է 2000 թ. օլիմպիական խաղերն անցկացնել իր մայրաքաղաքում: Ուզբեկստանի օլիմպիական կոմիտեի ղեկավարությունը մեկնել է Սեմիտայի Ակադոլոկա խաղեր, որտեղ ազգային օլիմպիական կոմիտեիների գլխավոր համաժողովը նոյեմբերի 2-ից 8-ը ներկայացնելու է 27-րդ օլիմպիական խաղերն իրենց մոտ անցկացնելու գանկացող հավակնորդ խաղաբերին:

Ցավով, որտեղ անգամ Գյումրիում հանդիպումը խաղաղ ընթացքում չուներ: Դաշինք հեռացվեց «Բանանց»-ի դաշտան Գեորգ Զամայանը: Փոխադարձ դժգոհությունները եւ վեճերը տեղի սկսեցին, որ խաղադաշտ թափվեց մարզասերները: Հանդիպումն ընդհատվեց 7 րոպեով, միայն տեղի միլիցիայի աշխատակիցների ետանդուն ջանքերի շնորհիվ մի կերպ կրեց հանդարտվեցին, եւ հնարավոր եղավ շարունակել խաղը:

Ռամազը գնում է դաշտագ

«Թրիլսիս» կամավորական գնում առաջին զինվորագրվածներից մեկը թատրոնի հայտնի ռեժիսոր, ժողովրդական դերասան Ռամազ Չիլիվանյանն է: Ինչպես Վրաստանի մայրաքաղաքից հայտնում է «Մնար»-ի թղթակցը, այս գումարը, որը կազմված է լինելու միայն 35-ն անց տղամարդկանցից, Արխաղա կոնկրետ նոյեմբերի առաջին կեսին: Գումարը ձեռավորվում է Բաղադաշտի նախաձեռնությամբ: Իսկ նրանց համար ապ բաժնկները կարել են «Թրիլսիս» նորածնության ստանում, որի աշխատակիցները որոշել են այդ միջոցով իրենց հանձնարարելու ներդրել Վրաստանի արածային ամբողջականության դաշտագումար գործին:

Տիրամայրը Տիրամայր

Վաղմիսի Տիրամայր սրբադասկերը կեղծավորի «Սոյուզ» Տիրամայր, որը կենտրոնի նոյեմբերի 15-ի նույն 16-ի զիջելու «Եւրոպա-Ամերիկա-500» մարդասիրական Տիրամայր նախագծի նախաձեռնողները նույն են, որ Մոսկվայի եւ Համայն Ռուսիո դաշտագ Ալեքսի 2-րդն այդ ճանադարով է ուզում սրբադասկերը նկիրել ԱՄՆ-ի Եկեղեցիների ազգային խորհրդին: Հերթը կարճակի Պլեքեցկի զինվորական օդանավակայանից, իսկ առաջադր վարչի կկատարի հաղաղ օվկիանոսում՝ Սիբիրի մոտ:

Տուն չեն բողոնում

Վերջին կես տարվա ընթացքում նախկին ԽՍՀՄ հանրառայություններից Արքեպսան է տեղափոխվել 1500 աղքատների բանասրկայ, որոնք մեր ընկալվել են դեռ ԽՍՀՄ-ի գոյության ընթացքում: Միայն Բելառուսի եւ Ուկրաինայի դասախաղությունները դեռևս թույլ չեն տալիս 200 բանասրկայների տեղափոխել Արքեպսան:

Բժկազիտության դուկ. յուր. նյարդահոգեբույժ

Վ. Հ. Հովհաննիսյանը կատարում է ներուրդ, սրտային ծագում ունեցող սարբեր հոգեաշխարհական խանգարումներով, էմոցիոնալ խաղաղ խաղաղ հիվանդների ընդունելություն: Երե ծեղ անհանգստացում է տեւական ընկճվածությունը, աշխատանքային անկունը, վախը, սազնաղը առանց հաղաղելու կարող եւ գանգահարել 53.16.16: Ընդունելությունը ամեն օր ժամը 19:00-21:00:

Luter interfax «Մնար», «Նոյն ամսակի» եւ մեր թղթակցների

Ազգ

Հիմնադիր եւ հրատարակիչ «Ազգ» թերթի հիմնադիր խորհուրդ

Գլխավոր խմբագիր
ՅԱԿՈՒ ԱԻԵՏԻԵԱՆ

Խմբագիր
ՀԱՍԵՏ ԳԱՄԳՐԵԱՆ

Տնօրեն ՍԱՐԳՍ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

52.16.35 գլխ. խմբ.
58.18.41 խմբագիր
56.28.63 տնօրեն

Apple* Macintosh* համակարգչային շարունակ «Ազգ» թերթի